

در جواب به رفیق بهروز ناصری

با درود فراوان

چند ساعت قبل نامه ای از شما در اعتراض به "نحوه پخش گزارش اول ماه مه سنندج" از تلویزیون کومه له که برای جمع زیادی از رفقای حزبی و غیر حزبی فرستاده بودید، به دست من هم رسید. لازم دانستم که چند نکته را مختصراً به اطلاع برسانم.

1. تلویزیون کومه له و اکنون تلویزیون حزب کمونیست ایران هم، اخبار و گزارشات خود را اساساً از رفقای داخل، از کمیته های تکش و ک،ش، کمیته های حزبی و محلی در خارج کشور و از منابع قابل وثوق و اعتماد دریافت، تنظیم و بعد از زحمات رفقای تهیه کننده، از نظر ناظر ارگان سایت پیام یا ادیتور این سایت که به عنوان مرکز خبرگزاری حزب و کومه له عمل می کند، می گذرد. جهت اطلاع تان ناظر سایت هر از چند مدت هم تغییر می کند، در حال حاضر (حسن رحمان پناه) ناظر این ارگان و رفیق بیژن رنجبر مسئول آن است.
2. در دریافت گزارش ها، ما گاه به جای یک گزارش، بویژه از کردستان، چند گزارش دریافت می کنیم که از کانال های مختلف توسط رفقای داخل کشور، رفقای تکش و رفقای عضو حزب در خارج کشور و رفقای پیشمرگ و گاه از منابع مردمی (که این از ویژگی های کومه له به عنوان تشکیلات توده گیر در کردستان است) به دستمان می رسند. سایت در تهیه و تنظیم این گزارشات با حفظ صحت و سقم کامل آن، مختار و مسئول است.
3. گزارش اول ماه مه سنندج هم از چند کانال به دست ما رسید. چند شعار از جمله شعارهای بیان شده در گزارش بر روی پلاکاردها نوشته شده بود. ما بدون هیچ هدف و نیت خاص تنها به دو شعار اشاره کردیم.
4. نکته قابل توجه اینکه چنانچه به تاریخ درج این خبر در سایت پیام توجه کنید، متوجه خواهید شد که ما این خبر را قبل از انتشار آن از سوی حزب کمونیست کارگری ایران، کمیته هماهنگی و غیره منتشر ساخته ایم. بنابراین هیچ تغییری در آن، آنگونه که از داخل ایران به دستمان رسیده، نداده ایم. شایان توجه آنکه خبر منتشر شده از سوی تلویزیون کومه له از منابع دیگری جدای از آنچه که شما بدان اشاره داشتید، گرفته شده بود.
5. برخلاف تصور و ادعای شما "رهبری حزب" مطلقاً باز هم تاکید می کنم مطلقاً در تهیه و تنظیم این گزارش، صحت و سقم آن، زیاد و کم کردن آن هیچگونه اطلاعی نداشته اند. نمی دانم چند نفر از آنان قبل از نامه شما این گزارش را مشاهده و یا از تلویزیون شنیده و ملاحظه داشته یا نداشته اند؟ بنابراین در این مورد مشخص هیچ انتقادی شامل این رفقا نمی شود.
6. شما پیش از این نیز در مورد گزارشی در خصوص آکسیون در نروژ، رفیق ناظر وقت سایت که رفیق دیگری بود را به سانسور و استالینیسیم و غیره متهم ساختید که من همان زمان نامه ای خطاب به شما نوشتم و شیوه کار سایت را توضیح دادم و شما به اشتباه خود پی بردید و به درستی از خود انتقاد نمودید اما متأسفانه اکنون نیز همان اشتباه را تکرار کردید.
7. درست یا غلطی این گزارش، وجود یا عدم وجود این شعار و یا شعارهای دیگر، انتقاد به درج کردن یا نه کردن آن در سایت و پخش آن از تلویزیون حزب و کومه له و هر چه باشد، مسئولیت اش بر عهده تنظیم کنندگان

و ارائه کنندگان خبر در تلویزیون و سایت پیام و ایدیتور آن است. همانطوری که توضیح داده شد منبع خبر دقیقاً همانگونه که در سایت پیام آمده است، خبر را اطلاع داده بود. طبیعی است که هیچ انگیزه ای در عوض کردن یک شعار عمومی نمی تواند وجود داشته باشد.

8. شما با توجه به ذهنیتی که در مورد شعار "نان، مسکن، آزادی" دارید و خود را مبتکر و مبلغ این شعار می دانید! تصور می کنید که آگاهانه با آن مخالفت شده و بخاطر مخالفت با شما این شعار حذف شده است. اگر صورتان بر این فرض بنا شده باشد، کاملاً در اشتباه هستید. زیرا شعارهای متعددی وجود دارند که نه تنها از سنت چپ ایران، بلکه از سنت چپ و کمونیسم جهانی برآمده اند و بسیاری از آنها هم اختلاف مضمونی و طبقاتی با هم ندارند. از جمله شعار "نان، مسکن، آزادی" با شعار "نان، کار، آزادی" از نظر من در تقابل با هم نیستند. من فکر می کنم حزب کمونیست ایران لازم نیست و نباید با هیچکدام از این شعارها مخالفت کند. در هر اعتراض و مبارزه ای هم، هر کدام از این شعارها سر داده شد ما باید بدون هیچگونه "سانسوری" آنها را در رسانه های خود تبلیغ کنیم. ما هم شعار "آزادی، برابری، حکومت کارگری" سر می دهیم و هم شعار "زنده باد سوسیالیسم" که هیچ تفاوت و تضادی از نظر من با هم ندارند. اگر در حرکتی یکی از این شعارها سر داده شد و دیگری نیامد به معنای بی اهمیتی آن دیگری و "سانسور" نیست.

9. در نامه خود به "سانسور" اشاره کرده اید، امید است که تا همین حد نامه من روشنگر و جوابگو باشد و در این "سانسور" معین پای رهبری در میان نیست. اما شکی نیست که شما و من و رفقای زیادی به کار و فعالیت رهبری حزب انتقاد داشته و کماکان داریم، از کار تلویزیون، سایت ها، نشریات، چگونگی برخورد به انتقادات و مباحثاتی که وجود داشته و دارد. اما هر انتقاد را باید در مکان خود و در برابر خاطی مشخص بیان کرد. در این مورد و در این نامه متأسفانه شما اصل "بیگناهی" تا اثبات اشتباه یا "گناه" را رعایت نکرده و حکم "سانسور" صادر کرده اید که اید شایسته و واقعی نیست.

10. در پایان و بعنوان کلام آخر، یک انتقاد خودمانی و رفیقانه را با شما در میان می گذارم. شما حق داشتید و حق دارید نامه یا اعتراضیه خود را به هرکس، نهاد، ارگان، سایت، نشریه حزبی و غیرحزبی بفرستید، اما به نظرم دچار یک اشتباه شده اید و لازم است از این به بعد رعایت شود. مادامی که ما در درون حزب برای رفقای حزبی خود، کمیته ها و نهادهای مسئول در هر سطحی نامه اعتراضی یا انتقادی می نویسیم، باید تا دریافت جواب و روشن شدن زوایای مسئله تحمل داشته و نامه خود را برای دوستان غیر حزبی مان نفرستیم. یا اگر این کار را کردیم که از نظر من بلامانع است، دیگر اسم نامه اعتراضی داخلی را بر آن نگذاریم. اگر به لیست نامه ارسالی خود نگاه کنید جمع زیادی از آدرس و ایمیل دوستان غیرحزبی شما در میان اسامی رفقای حزبی وجود دارد که از نظر من با روش صحیح کار حزبی تمایز دارد.

لطفاً اگر برایتان ممکن است جوابیه من را برای رفقای که نامه خود را برای آنان ارسال کرده اید بفرستید، چون من آدرس بسیاری از این رفقا را ندارم.

در پایان، صمیمانه برایتان در انجام امورات روزانه مبارزاتی و زندگی آرزوی موفقیت دارم.

شاد باشید

حسن رحمان پناه

